

Timur DEMİREL

North Norway - Havøysund 71°

Havoy Adası benim için ayrı bir anlam ifade ediyordu, çünkü orası bu işin yapılacağı son nokta idi, orası **Şampiyonlar Ligi**ydi.

Bu arenada mücadele vermek için amatör balık avcılığına yeni açılacak bu muhteşem avlakta ilk av yapacak olan ekip olmak için rezervasyon işlemimi yaptırmıştım, artık bu arenada mücadele etmek için hiç bir engel kalmamıştı, gideceğimiz yerde evimiz ve av botumuz hazır. Tarih belli idi, 12-19 Nisan tarihleri arasında yapacağımız seyahatin hazırlıklarına başlamıştık. Beklerken içim içime sığmıyor, yerimde duramıyordum. Hiç vakit kaybetmeden gideceğimiz bölgenin deniz haritasını temin etmiş ve üzerinde çalışmalara başlamıştım.

Yaklaşık 40 günümüz vardı, bizler burada, sevgili Süleyman ise İstanbul'da koşturmaya başlamıştı. Sayılı günler çabuk geçiyordu, son bir hafta kalana kadar herşey hazır, ancak sevgili Süleyman'ın vize işlemi halen devam ediyordu. Paskalya tatiline gireceği gün sevgili Süleyman'ın ısrarlı çabaları sonuç vermiş ve Norveç vizesini almıştı. Artık herşey hazır, 12 Nisan pazar sabahı sevgili Süleyman İstanbul'dan, bizler de Frankfurt'tan yola çıkacak ve Oslo'da buluşacaktık, nitekim de öyle oldu, Oslo'da buluştuk.

Hemen ardından Alta uçağımıza son dakikada yetişmiş ve bir haftalık beraberliğimizi başlatmıştık. İki saatlik uçuşun ardından Alta'ya vardığımızda bizi Oslo'da karşılayan günlük güneşlik sıcak hava yerini, soğuk ve nemli bir havaya bırakmıştı. Eşyalarımızı kiraladığımız arabaya yükledikten sonra hiç zaman kaybetmeden Havoy Adası'na doğru yola koyulduk. Yolda neler yapacağımızı konuşuyor ve hayaller kuruyorduk, hepimizin ağzı kulaklarında, çok mutluyduk. Akşam kalacağımız motele ulaştık, motel sahibi Mr. Logan bizleri bekliyordu. Evimizi ve av botumuzu teslim etti, artık hepimiz rahatlamıştık.

Eşyalarımızı eve taşıdık ve yerleştik, uzun ve yorucu yolculuk etkisini göstermeye başlamıştı, yorgunduk ve yarının programını yaptıktan sonra yatmıştık. Sabah sağlam bir kahvaltının ardından, takım çantamızı ve oltalarımızı hazırlamaya koyulduk, nihayetinde hazır, floter'larımızı giydikten sonra malzemelerimizi botumuza taşıdık, artık ava, avlara çıkmaya hazır, son bir kez daha hava raporunu kontrol ettikten sonra şansımızı denemek için limandan ayrıldık. Hava soğuk ve hafif rüzgarlıydı, ilk denemelerimizi haritada belirlediğim avlaklarda 60 metrelere başlatıp 30 metrelere doğru akış yapacaktık, planımız buydu. Amacımız

dahilinde hazırladığımız takımları suyla ilk ben buluşturduğum, bir kaç denemeden sonra ilk balığımızı aldık, arkasından gelen balıklar ile neşemiz artmıştı, arada geri saldığımız balıkların haricinde akşam yemeği ve ertesi gün kullanacağımız yemlik için 20 kg. civarında balık yakaladık.

“Balık, balık, balık, her yer balık, içimiz dışımız balık oldu”.

Her gün av yapıyorduk, yakaladığımız balıklar çok güzeldi, ama aradığımız, hayalini kurduğumuz trofe balıkları bir türlü botumuza alamıyorduk. Ancak yakın yerlerdeki avlamlarda bunu başaramayacağımızı ve başka avlamlara gitmemiz gerektiğini orada tanıştığımız yerel bir balıkçı olan Mr. Sven’den öğrendik. Kendisi bizlere bu konuda yardımcı olabileceğini teklif ettiğinde sevinçten ayaklarımız yerden kesildi, programımızı yaptık ve Cuma sabahı saat 10:00’da buluşmak üzere vedalaşarak ayrıldık. Sabah kalktığımızda kar daha da çoğalmıştı, sağlam bir kahvaltıdan sonra plan B için sözleştiğimiz saatte iskelede buluştuk. Mr. Sven 48 yıllık bir balıkçıydı, teknesi harika, tecrübesiyse olağanüstü idi. Zaman kaybetmeden malzemelerimizi yükledik ve balık avlayacağımız meraya doğru yola koyulduk. Bizi bulduğumuz yerden 15 mil kadar daha uzak bir yere, daha doğrusu balığın en çok olduğu avlağına götürcekti. Nihayetinde avlağımıza vardığımızda hava biraz olsun açmış ve güneş yüzünü göstermişti, hemen oltalarımızı hazırlayıp denize gönderdik, av başlamıştı artık. Balıklar kendini göstermişti, havayını döktüğünden yeme çok saldırgandı, daha çok geçmeden uğraşmaya başlamıştık, gelen balıklar bizi terletiyordu. Bir saat kadar sonra hava yeniden kapandı ve tipi şeklinde kar yağışı altında avımıza devam ediyorduk, altımızdaki tekne çok güvenliydi. Arada gelen bir kaç büyük balığı alamadık, ya oltamızı koparttı ya da iğnelerimiz açarak kurtuldular, gelen 2-3 kg.’lık balıkları da denize iade ediyorduk, yakaladıklarımız gerçekten kafalı balıklardı. 8-12 kg. arası morinalar ve diğer türler ile 2-3 saatlik avımız sonunda 100 kg.’ı aşan balık yakalamıştık, kollarımız kopacak gibiydi, terlemiştik ve çok yorgun düşmüştük. Balığa doymuştuk, içimiz dışımız balık olmuştu. Kaptanımız, “hava bozacak, sizin için yeteriyse limana dönelim” demesi üzerine, “patron sensin, nasıl istersen” diyerek avımızı sonlandırdık. İyi ki de sonlandırmışız, dönüş yolunda hava yine aniden değişerek bizlere karakterini gösterircesine gücünü hissettiriyordu. Çok uzun zamandır bir çok denizde balık avladım, çok değişik denizler gördüm, ama burası gerçekten korktuğumu hissettiğim bir yerdi, işin açıkçası burada delikanlılığa yer yoktu, dersimizi almıştık.

Limana döndüğümüzde Mr.Sven’e çok teşekkür ederek ayrıldık, elimizde fletto çıkarılacak 100 kg.’dan fazla balık vardı. Bu işlem yaklaşık 6-7 saat sürdü, daha yemek bile yememiştik, yorgunluktan ayakta zor duruyorduk, neyseki fletoları paketleyip, deepfrizedeki yerine koymuştuk, artık eve getireceğimiz balığımız garantiydi. Gece 23:00 gibi eve kendimizi zor attık, yemek işi ve sonrasında yorgunluk kahvesi derken çok geç olmuştu, ertesi günün hava raporu zaten bizi eve mahkum edeceğinden, dinlenecek bolca vaktimiz olacaktı, program yapmadan yattık.

Ertesi gün hava berbattı, kahvaltı için restoranta gittiğimizde motel sahibi Mr.Logan bizlere kötü bir haber verdi, cumartesi ve pazar günü kar fırtınası gelecekti, bu haberle biz hemen eve giderek konuyu masaya yatırdık. Çıkan sonuç hemen toparlanmak ve Alta’ya dönmekti, Alta’da kalacak otel ayarladık, sonra toparlandık. Evimizi ve botumuz teslim ederek hesabımızı kapattık ve hemen yola çıktık. İyi ki bu kararı almışız, yoksa Havoy Adası’nda mahsur kalacak ve dönüş uçağımızı kaçıracaktık. Bir haftalık av seyahatimiz sonlanmıştı, sonuç olarak şampiyonlar liginde final oynamış ve kupayı kazanmıştık, bu bağlamda her şeye değirdi. Pazar sabahı Alta havaalanına ulaştık, arabamızı teslim ettik ve uçağımızdaki yerimizi aldık, Oslo’ya vardığımızda gözlerimize

inanamadık, hava günlük güneşlik, tertemiz bir hava vardı, birbirimize baktık ve gülmekten kendimizi alıkoyamadık, kısmetimiz buymuş dedik birbirimize. Burada ayrılacaktık artık, bizler uçağımıza binerek Frankfurt'un yolunu tuttuk, sevgili Süleyman ise İstanbul'un. Hayalini kurduğum yerde av yapmanın, hele bir de can yoldaşlarım oğlum ve sevgili arkadaşım Süleyman ile bu haftayı yaşamanın mutluluğu herşeye değerdi, daha şimdiden Norveç'e tekrar ne zaman gideceğimizin planlarını yapmaya bile başladık. Unutamayacağım bir Norveç seyahatimi siz değerli dostlar ile paylaşmak istedim, umarım bizlerin yaşadığı heyecanı sizlere de yaşatabilmişizdir. Her şey gönlünüzce olsun, hoşça kalın, sağlıklıca kalın.. Team-T

